

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1862-01-29)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Krieger, Andreas Frederik FRA: Heiberg, Johanne Luise (1862-01-29)", i *Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 78. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990098-001-shoot-L0019900980010078.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Johanne Luise Heiberg og Andreas Frederik Krieger (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

d. 29. Januar 1862.

Tak for den „sorte Jørgen“!¹ Hans Billede er meget ligt; jeg har saa længe ikke personlig seet ham, at det dog fornøiede mig at see hans Ansigt igjen. Tscherning er dog en af vor Tids mærkelige Personligheder. Ved at see hans Billede og læse hans Levnetsløb mærker jeg, at jeg dog fremdeles holder af ham, uagtet han tidt taler som et Skarn.

Jeg sender Dem herved alle Slags. Collins Regnskaber synes mig, De burde see.² For mig er slige Papirer en Rædsel, som mine Øine ikke taale at see i.

Sarah har været ganske brav hele Dagen. Jeg selv er noget flau, dog haaber jeg, at De ikke anseer det for Flauhed, at jeg i Morgen Middag skal i Selskab hos Tillisch. Frygtelige Følger af at jeg to Gange har været i Selskab hos Dem, og at det altsaa hedder sig, at jeg nu tager ud. I næste Uge har jeg lovet at komme til Rottbøll.³ Jeg veed ikke hvad De synes? Ja, hvad som værre er, har jeg halvveis lovet Fru Martensen at kjøre fra Tillisch hen til dem for at see paa deres Bal, som de giver i Morgen Aften. Det sidste bliver der dog næppe noget af, thi Tonietta skal, desværre, gaae paa Fredag. I Tirsdags var Huuset atter udsolgt til Tonietta, hvilket jeg ikke havde ventet, og det uagtet det store Casino-Bal. Den grimme Theater-Bygning havde nær havt det utrolige Held at brænde op i Tirsdags, det skete ikke. Halls Lykke har dog sine Grændser. ...

Jeg har seet hist og her i Varnhagens Dagbog.⁴ Hvilken Menneskejammerlighed lyser der dog ud af disse Blade! Hvilket Billede af Kongen!

s. 79 Varnhagen udtaler sig et Sted i Henrykkelse over Goethes Faust og især over den Idee, at Grethe redder Faust fra Fortabelsen hisset. Den Idee kan jeg ikke gaae ind paa. Det ene Menneskes Forbøn kan ikke frelse det andet. Vor egen Sjæl maa føre os til Frelsen, en andens kan det ikke. Den stakkels Varnhagen! Hvilken Tomhed, hvor forladt har han dog ikke følt sig efter sit Tab af sin Hjertens Veninde! Hvilke Savn lyser ikke frem af hans Ord. Kan en Mand i den Grad føle sig forladt ved Tabet af sin Hustru, hvad skal da en Qvinde sige! ...